

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู
Development of Learning Management Model Basing on Contemplative
Education and Coaching Approaches to Promote Ability in
Classroom Research of Pre-service Teachers

จิตาพร เอี่ยมสะอาด^{1*} และ พัชรินทร์ จันทร์ส่องแสง¹

Chitaporn Iamsaard^{1*} and Patcharin Jansongsang¹

(Received: January 28, 2021 ; Revised: May 10, 2021 ; Accepted: May 15, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู และ 2) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบ ดำเนินการ 4 ระยะ ได้แก่ ระยะ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่เคยเรียนรายวิชาการวิจัยมาแล้ว จำนวน 192 คน จาก 7 สาขา ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะ 2 พัฒนารูปแบบ โดยนำผลการศึกษาระยะที่ 1 มาเป็นฐาน ระยะ 3 ทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย 62 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาด้วยการสุ่มสองขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเลือกจำเพาะเจาะจงนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย หลังจากนั้นสุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม และ ระยะ 4 ปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ แบบสอบถามวัดสมรรถนะ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประเมินความเหมาะสม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test for dependent และ t-test for independent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของรูปแบบ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมาย สารการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ระยะเวลา ตอนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 หน่วย ได้แก่ การกำหนดปัญหา

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Assistant Professor, Early Childhood Education Program, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

ทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Suratthani Rajabhat University Research Fund

*Corresponding Author E-mail: chitaporn.tu@gmail.com

วิจัย การสร้างสรรค์นวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวิจัย การใช้นวัตกรรม การวิเคราะห์ผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย แต่ละหน่วยจัดกิจกรรม 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นสร้างตระหนักรู้ (L) ชั้นสืบค้น (I) ชั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติ (E) ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S) และชั้นปรุงแต่ง (M) และตอนที่ 3 การนำรูปแบบสู่การปฏิบัติ โดยรวมรูปแบบนี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และเรียกรูปแบบนี้ว่า “ลีซิมโมเดล” (LIESM MODEL) 2) นักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบนี้มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบนี้มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) นักศึกษาวิชาชีพครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบนี้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน นักศึกษาวิชาชีพครู

Abstract

This research aimed 1) to develop a learning management model basing on Contemplative Education and Coaching Approaches to promote classroom research ability of pre-service teachers and 2) to try out and evaluate the learning management model. There were 4 phases of the study. Phase 1 dealt with the study of the baseline data of learning management in classroom research ability for pre-service teachers. The sample consisted of 192 pre-service teachers from 7 programs of Suratthani Rajabhat University, who had previously passed a research course, obtained through simple random sampling. Phase 2 dealt with development of a learning management model basing on the results from Phase 1. Phase 3 dealt with trying out and evaluation of the model with a sample of 62 early childhood education program students who enrolled in a classroom research course in the second semester of the academic year 2020, obtained through two-stage cluster sampling. In the first stage the early childhood education program students were purposively chosen. Then these students were divided into two groups—experimental group and control group—using classroom as the sampling unit. And Phase 4 dealt with improvement and development of the model. The research instruments were a questionnaire inquiring problems and needs, a questionnaire to measure research ability, a satisfaction questionnaire, and a suitability assessment form. The statistics used were the mean, standard deviation, t-test (dependent samples) and t-test (independent samples).

The research indicated that: 1) The model that was developed had 3 main parts. Part 1: general information of the model, comprising rationale, objectives, basic concepts and theories, target groups, learning substances, steps of organizing learning activities, length of

time; Part 2: 6 plans of learning management, including formulating research problems, creating innovation, research instrument development, using innovation, analyzing research result and writing up a report. Each unit included 5 steps of organizing learning activities as follows: learning awareness (L), inquiry (I), engagement (E), sharing (S) and modification (M); and Part 3: implementation of the developed model. On the whole, the model was evaluated as having the suitability at the highest level, and it was called LIESM MODEL. 2) The classroom research ability of pre-service teachers after the experiment was higher than before the experiment, with statistical significance at the 0.05 level. 3) The pre-service teachers who studied with the model had higher classroom research ability than those who studied with the normal learning management model, with statistical significance at the 0.05 level, and 4) The pre-service teachers' satisfaction with the model was at the high level.

Keywords: Learning management model, Contemplative Education and Coaching, ability in classroom research, pre-service teachers

บทนำ

ด้วยสังคมโลกก้าวสู่การเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เป้าหมายการพัฒนาประเทศจึงเปลี่ยนไปที่การพัฒนาคนให้สามารถยืนหยัดอยู่บนโลกที่ซับซ้อนนี้ได้อย่างมีความสุข ครูถือเป็นฟันเฟืองสำคัญยิ่งในการพัฒนาคน ดังนั้นสถาบันการผลิตครูจึงต้องตระหนักถึงคุณภาพของการผลิตและพัฒนาครู ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 52 กำหนดไว้ว่าให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (Office of the National Education Commission, 2002) ซึ่งการผลิตและพัฒนาครูให้สามารถยกระดับผู้เรียนเพื่อยืนหยัดอยู่ในสังคมดังกล่าวได้นั้น การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะพัฒนาครูให้ถึงพร้อมด้วยความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือพัฒนาครูที่ดีที่สุด (Phanich, 2019) อีกทั้งเป็นกุญแจสำคัญในการทำให้ครูเปลี่ยนแปลงตัวเองสู่การเปลี่ยนแปลงศิษย์อย่างเข้าใจ เพราะการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยนั้นผู้เรียนได้วางแผนเอง ปฏิบัติเอง และตีความเป็นความรู้เอง ได้คิดแล้วทำ สลับกับทำแล้วคิด ได้ฝึกคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดประเมิน และคิดเชิงวิพากษ์ ก่อให้เกิดองค์ความรู้และปัญญา (Prasertsan, 2012) ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัย โดยเฉพาะกลุ่มครูก่อนประจำการผู้ซึ่งกำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่ควรได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้มีความพร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานครู (Chinprahut, 2010) และเป็นบทบาทของสถาบันผลิตครูที่ต้องพัฒนาครูก่อนประจำการกลุ่มนี้ให้สามารถพัฒนาตนเองสู่การพัฒนาศิษย์ได้อย่างถูกต้องและถูกวิธีผ่านการวิจัยในชั้นเรียน

ปัจจุบันหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกำหนดให้นักศึกษาวิชาชีพครูเรียนรายวิชาวิจัยในชั้นเรียน โดยมุ่งให้ใช้วิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน แต่ในสภาพจริงจากประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยที่รับผิดชอบสอนรายวิชาวิจัยในชั้นเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง การทำวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นลักษณะลอกเลียนแบบงานวิจัยของผู้อื่นมากกว่าการคิดเองทำเอง ขาดทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย รู้สึกตระหนกกับการเรียนรายวิชาวิจัย ซึ่งไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชา ส่งผลให้นักศึกษาวิชาชีพครูขาดทักษะในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และอาจส่งผลให้เกิดปัญหาระยะยาวหลังสำเร็จการศึกษาหรือประกอบอาชีพครูในอนาคตได้ ดังที่ Chawianghong et al. (2015) พบว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูปร้อยละ 78 มีปัญหาในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย โดยประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ 1) การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล และ 3) การเขียนรายงานการวิจัย ตามลำดับ เช่นเดียวกับที่ Sitthiamorn (2016) มีความเห็นว่าสภาพการวิจัยและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยยังไม่มีเป็นที่แพร่หลายเท่าที่ควร ไม่สามารถนำผลการวิจัยหรือนวัตกรรมมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากความเห็นนี้สะท้อนว่าสมรรถนะการวิจัยของครูยังต้องได้รับการพัฒนาต่อไป ฉะนั้นหากนักศึกษาวิชาชีพครูได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ต้นแล้วก็จะเป็นการสร้างปัญญาให้สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีเหตุและผลในทุกเส้นทางของวิชาชีพ เปรียบดังมีอาวุธติดตัวไปตลอดที่ครองตำแหน่งวิชาชีพครูและจะสามารถยกระดับคุณภาพของผู้เรียนได้

การพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนนั้น การนำแนวคิดเกี่ยวกับการโค้ชและจิตตปัญญาศึกษามาใช้เป็นวิธีการหนึ่ง ดังที่ Intun (2018) ได้ศึกษาผลของการโค้ชที่มีต่อความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และ Roning (2017) ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้อิงแนวคิดจิตตปัญญาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังนั้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้นักศึกษาวิชาชีพครู คณะผู้วิจัยจึงนำแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาที่ปรับจาก Nilchaikowit (2008) มาบูรณาการในชั้นการสอน โดย 1) นำหลักการพิจารณาอย่างใคร่ครวญให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญ เกิดความตระหนักรู้ เพื่อให้เกิดความพร้อมภายใน 2) นำหลักการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่สับสนหรือกรณีตัวอย่างเพื่อบูรณาการความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ ในการสร้างชิ้นงานวิจัย 3) นำหลักชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนผ่านกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์ชิ้นงานวิจัยเพื่อเปลี่ยนแปลงสมรรถนะ และ 4) นำหลักความรักความเมตตา การยอมรับ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและมีพลังการเรียนรู้ อีกทั้งนำแนวคิดเกี่ยวกับการโค้ชที่ปรับจาก Toonthong et al. (2015) มาบูรณาการร่วมด้วย 1) นำหลักการชี้แนะจากผู้รู้ให้เห็นความสำคัญของการวิจัย 2) นำหลักการใช้คำถามกระตุ้นตั้งศักยภาพผู้เรียนให้เกิดความท้าทายในการสร้างสรรค์งานวิจัย 3) นำหลักการสร้างบรรยากาศแห่งการร่วมมือเพื่อวางแผนปฏิบัติการร่วม และ 4) นำหลักการโค้ชทางปัญญาด้วยการฟัง ถาม ชื่นชม เพื่อให้ปรับวิธีคิดเปลี่ยนวิธี

ทำนุสู่สมรรถนะการวิจัย โดยเชื่อมั่นว่าหลักการนี้จะทำให้ผู้เรียนได้ร่วมคิดร่วมทำ เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ส่งผลให้เกิดสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้านความรู้ จิตวิสัย และทักษะวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดำเนินการ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดย 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3) ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับจิตตปัญญาศึกษาและการโค้ช เพื่อใช้เป็นฐานสำหรับพัฒนารูปแบบในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ออกแบบและจัดทำรูปแบบฉบับร่าง โดย 1) นำผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในระยะที่ 1 ที่พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีปัญหาในการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก 5 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้สอนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ผู้สอนติดตามงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผู้สอนเข้าสอนตรงเวลาและจัดให้มีเวลาให้คำปรึกษานอกชั้นเรียน ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยววิจัยในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความต้องการให้จัดการเรียนรู้ในระดับมาก 5 ลำดับแรก ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น การแจ้งผลการวัดและประเมินให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง การแนะนำเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล และการเข้าสอนตรงเวลาและจัดให้มีเวลาให้คำปรึกษานอกชั้นเรียน มาบทยาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน 2) นำผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้มากำหนดหน่วยการเรียนรู้ 6 หน่วย ได้แก่ การกำหนดปัญหาวิจัย การสร้างนวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวิจัย การใช้นวัตกรรม การวิเคราะห์ผลการวิจัย และการเขียนรายงานผลการวิจัย และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ 3) นำผลการศึกษาเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของจิตตปัญญาศึกษาและการโค้ชมาออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ **ขั้นตระหนักรู้** เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการพิจารณาด้วยใจอย่างใคร่ครวญ **ขั้นสืบค้น** เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมวางแผนและปฏิบัติการค้นหาข้อมูลในหัวข้อที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการวิจัยภายใต้คำปรึกษาและชี้แนะของผู้สอนด้วยกลยาณมิตร **ขั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติ** เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงข้อมูลในขั้นสืบค้น กรณีตัวอย่าง ให้ลงมือปฏิบัติพร้อมรับ

ฟังและชื่นชม **ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้** เป็นชั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลจากชั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติเสนอภายในกลุ่มและร่วมอภิปรายซักถามอย่างสร้างสรรค์ภายใต้การให้คำปรึกษา ชี้แนะ และยอมรับของผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม และ**ชั้นปรับปรุงแต่ง** เป็นชั้นที่ผู้เรียนนำผลปฏิบัติการวิจัยในชั้นต่าง ๆ มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ โดยได้รับกำลังใจจากผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม ซึ่งแสดงความสอดคล้องดังตาราง 1 4) นำผลการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบมาจัดทำรูปแบบฉบับร่าง 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความรู้พื้นฐาน ประกอบด้วยหลักการและเหตุผล จุดประสงค์ หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมาย สารการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และระยะเวลา ตอนที่ 2 แผนการจัดกิจกรรม 6 หน่วย แต่ละหน่วยประกอบด้วยหัวข้อสัปดาห์ จุดประสงค์เชิงสมรรถนะ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ตอนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการประเมินผลสำเร็จของการใช้รูปแบบ

ตาราง 1 ความสอดคล้องของหลักการและแนวคิดที่ใช้ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ

หลักการและแนวคิด	รูปแบบการจัดการเรียนรู้				
	ขั้นตระหนักรู้	ขั้นสืบค้น	ขั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติ	ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ชั้นปรับปรุงแต่ง
1. จิตตปัญญาศึกษา					
1.1 การพิจารณาด้วยใจอย่างใคร่ครวญให้เกิดการตระหนักรู้และมีความพร้อมจากภายใน	✓				
1.2 การเรียนรู้ร่วมกันด้วยความรักความเมตตา การยอมรับ การไว้วางใจ		✓	✓	✓	✓
1.3 การเชื่อมโยงสัมพันธ์ของข้อมูลที่สืบค้นและกรณีตัวอย่างเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ			✓		
1.4 การเรียนรู้ผ่านรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เป็นกัลยาณมิตร				✓	✓
2. การโค้ช					
2.1 การชี้แนะโดยผู้รู้เพื่อให้เห็นความสำคัญของเป้าหมายที่กำหนดและการสร้างความไว้วางใจอย่างต่อเนื่อง	✓				
2.2 การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดความท้าทายเพื่อดึงศักยภาพของผู้เรียนและสะท้อนเพื่อทบทวนการทำงานไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา			✓	✓	✓
2.3 การสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือเพื่อวางแผน แสวงหาทางเลือกสู่การปฏิบัติค้นหาข้อมูลและสร้างชิ้นงานแต่ละหน่วย		✓		✓	
2.4 การโค้ชทางปัญญาด้วยการฟังอย่างลึกซึ้ง ถาม และสร้างพลังบวกเพื่อไปสู่เป้าหมาย	✓			✓	

ขั้นที่ 2 นำรูปแบบให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อหาค่าความเหมาะสม ด้วยการนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานประเมิน 5 ระดับ พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ได้แก่ ประเด็นการเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับขั้นตอนการสอน สื่อประกอบการสอน จุดประสงค์แต่ละหน่วย และระยะเวลาในบางหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นำรูปแบบไปศึกษานำร่องกับนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาปรับปรุงเกี่ยวกับระยะเวลาในชั้นตระหนักรู้ บทบาทผู้สอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบ โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นที่พัฒนาขึ้นไปดังกล่าวมาแล้วไปใช้กับกลุ่มทดลอง และนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำ เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยรูปแบบต่าง ๆ เช่น การตอบคำถาม การสนทนากลุ่ม การเล่าเรื่อง ขั้นสอน เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรูปแบบของการบรรยาย การฝึกปฏิบัติตามบทเรียน และขั้นสรุป เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับการสรุปบทเรียนในแต่ละครั้งจากผู้สอนตามหัวข้อที่สอน ไปใช้กับกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 16 สัปดาห์ ตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง 2 แบบ ได้แก่ 1) แบบ One - Group Pretest - Posttest Design และ 2) แบบ Static - Group Comparison Design ทั้งนี้มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนด้วยการ 1) ผู้สอนเป็นคนเดียวกัน 2) ช่วงเวลาของการสอนเป็นช่วงเวลาเดียวกันโดยสลับวันในแต่ละสัปดาห์ 3) กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบข้อมูลว่าเป็นกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม 4) มีการเลือกหน่วยตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม 5) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเดียวกัน และ 6) กลุ่มตัวอย่างมีวุฒิภาวะใกล้เคียงกัน

ระยะที่ 4 การปรับปรุงและจัดทำรูปแบบฉบับสมบูรณ์ โดยนำข้อมูลจากการบันทึกผลการจัดกิจกรรมในชั้นทดลอง ผลการประชุมนักศึกษาที่ใช้รูปแบบมาพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับระยะเวลาแต่ละหน่วย วิธีการจัดกิจกรรมชั้นตระหนักรู้ การใช้สื่อประกอบ บทบาทผู้สอน และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่เคยเรียนรายวิชาวิจัยมาแล้ว 370 คน จาก 7 สาขา และสุ่มอย่างง่ายมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 192 คน คำนวณด้วยสูตรตามเน

2.2 ประชากรที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้แก่ ด้านการศึกษาปฐมวัย 2 คน ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านละ 1 คน

2.3 ประชากรที่ใช้ในการทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบ คือ นักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 430 คน จาก 7 สาขา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย 62 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาด้วยการสุ่มสองขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเลือกแบบเจาะจงนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย หลังจากนั้นสุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (random assignment) ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน สร้างโดย 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ 2) จัดทำร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ข้อคำถาม

ครอบคลุมสาระด้านความรู้ความสามารถ ด้านการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

3) นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้อง 5 คน แล้วนำมาหาความสอดคล้องแบบ IOC ได้ค่าระหว่าง 0.80-1.00 ก่อนนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจสอบคุณภาพทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.95 และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.2 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ สร้างโดย 1) กำหนดประเด็นความเหมาะสมของรูปแบบ ประกอบด้วย ความชัดเจนของหลักการและเหตุผล จุดประสงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการ แนวคิด และทฤษฎี สาระการเรียนรู้และขั้นตอนการจัดกิจกรรม ความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้ ระยะเวลาและสื่ออุปกรณ์ ความชัดเจนและความสอดคล้องของจุดประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การประเมินผล และการบันทึกผล ความชัดเจนของแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ 2) จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และ 3) นำแบบประเมินความเหมาะสมฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้อง 5 คน แล้วนำมาหาความสอดคล้องแบบ IOC ได้ค่าระหว่าง 0.60-1.00 และ 4) ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อสังเกตของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3.3 แบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู สร้างโดย 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านการวิจัย 2) สร้างแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนฉบับร่างเป็นแบบมาตราประเมิน 6 ระดับ ตามแนวการสร้างแบบวัดของ Stryker and Serpe (1994) ซึ่งข้อคำถามครอบคลุมด้านความรู้ความเข้าใจ จิตวิสัย และทักษะวิจัย 4) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมเรื่องการใช้ภาษาและความสอดคล้องของเนื้อหา 5 คน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบ IOC ได้ค่าระหว่าง 0.80 -1.00 และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 5) ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ได้ค่าเท่ากับ 0.88 และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบ สร้างโดย 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 2) จัดทำโครงร่างแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีข้อคำถามครอบคลุมสาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับ 3) นำโครงร่างแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบ IOC ได้ค่าระหว่าง 0.60 -1.00 และนำมาปรับปรุง และ 4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ได้ค่าเท่ากับ 0.87 และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 สภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้ คณะผู้วิจัยแนะนำนักศึกษาในการประสานกับประธานหลักสูตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ความเหมาะสมของรูปแบบ ดำเนินการโดยติดต่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคลเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

4.3 ผลการทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบ ดำเนินการโดย 1) เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลองด้วยแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลอง 2) เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองด้วยการวัดสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการวิจัยฉบับคู่ขนาน การสังเกต การตรวจผลงาน การประชุมสะท้อนคิด และวัดความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดย 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ ความเหมาะสมของรูปแบบ และความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ด้วยการบันทึกและประมวลสาระสำคัญ 3) สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้เป็นเอกสารรูปแบบ 3 ตอน ได้แก่ **ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมาย สารการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และระยะเวลา **ตอนที่ 2** แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา 6 หน่วย ได้แก่ การกำหนดปัญหาวิจัย การสร้างสรรค์นวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวิจัย การใช้นวัตกรรม การวิเคราะห์ผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย รวม 64 ชั่วโมง แต่ละแผนประกอบด้วยหัวข้อเกี่ยวกับสัปดาห์ จุดประสงค์เชิงสมรรถนะ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการประเมินผล กิจกรรมมี 5 ชั้น ได้แก่ 1) ขั้นสร้างตระหนักรู้ (Learning Awareness) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจให้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำการวิจัยในชั้นเรียนของแต่ละหน่วย 2) ขั้นสืบค้น (inquiry) เป็นขั้นที่ผู้เรียนวางแผนและปฏิบัติการค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ในหัวข้อที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการวิจัยภายใต้การให้คำปรึกษาและชี้แนะของผู้สอนด้วยกลยาณมิตร 3) ขั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติ (engagement) เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงกับข้อมูลในขั้นสืบค้น ศึกษากรณีตัวอย่าง และลงมือปฏิบัติการวิจัยภายใต้การชี้แนะด้วยมิตรไมตรี และการยอมรับของผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม 4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (sharing) เป็นขั้นที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากขั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติเสนอต่อสมาชิกกลุ่ม และให้ร่วมอภิปรายอย่างสร้างสรรค์ภายใต้การชี้แนะ และการยอมรับของผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม และ 5) ขั้นปรุงแต่ง (Modification) เป็นขั้นที่ผู้เรียนประยุกต์ใช้ผลการสะท้อนคิดจากการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ มาปรับปรุงชิ้นงานให้สมบูรณ์ โดยเรียกรูปแบบนี้ว่า “ลิสมโมเดล” (LIESM MODEL) และ**ตอนที่ 3** เป็นการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ บทบาทผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำรูปแบบไปใช้ การประเมินผลสำเร็จของการใช้รูปแบบ โดยรวมรูปแบบนี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ปรากฏดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

สมรรถนะด้านการวิจัย	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p-value
	(n=31)		(n=31)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.78	0.83	5.06	0.51	13.23*	0.000
2 ด้านทักษะวิจัย	3.10	0.82	5.09	0.47	11.25*	0.000
3 ด้านจิตวิจัย	4.72	0.62	5.20	0.54	3.36*	0.002
รวม	3.37	0.66	5.10	0.48	11.85*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษามีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านจิตวิจัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะวิจัย และด้านความรู้ความเข้าใจ ตามลำดับ

2.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมรรถนะด้านการวิจัย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p-value
	(n=31)		(n=31)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 ด้านความรู้ความเข้าใจ	5.06	0.51	4.33	0.56	5.43*	0.000
2 ด้านทักษะวิจัย	5.09	0.47	4.39	0.54	5.83*	0.000
3 ด้านจิตวิจัย	5.20	0.54	4.65	0.57	4.25*	0.000
คะแนนเฉลี่ยรวม	5.10	0.48	4.43	0.53	5.62*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษามีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาหลังการทดลอง ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาหลังการทดลอง

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
	(n=31)		
1. ด้านสาระการเรียนรู้	4.41	0.51	มาก
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.41	0.52	มาก
3. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.35	0.49	มาก
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.43	0.53	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.40	0.51	มาก

จากตาราง 4 พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสาระการเรียนรู้และด้านกระบวนการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้

นอกจากนี้พบว่าเมื่อพิจารณาคุณภาพงานวิจัยของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษามีความถูกต้อง สมบูรณ์ ในแต่ละหัวข้อ มีการกำหนดปัญหาการวิจัยหลากหลายสอดคล้องกับสภาพจริง เช่น การใช้ภาษาสื่อสาร การคิดเชิงเหตุผล การคิดแก้ปัญหา ทักษะชีวิต การคิดรวบยอด ทักษะสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ เป็นต้น นวัตกรรมน่าสนใจ ทันสมัย และสอดคล้องกับปัญหาอาทิ การใช้วรรณกรรมเป็นฐานในการแก้ปัญหาการสื่อสาร การใช้การสอนแบบไฮสโคป ในการเสริมสร้างทักษะทางสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ การใช้การสอนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างทักษะ การสอนแบบสะเต็มศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดเชิงเหตุผล เป็นต้น และจากการสังเกตพบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีความสนใจอยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้น และซักถามอย่างต่อเนื่อง มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบที่จะทำงานวิจัยให้สำเร็จ ในขณะที่คุณภาพงานวิจัยของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีการกำหนดปัญหาและนวัตกรรมที่ไม่มีความแตกต่างจากงานวิจัยมีอยู่แล้ว เช่น การเล่นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด การเล่นเกมบาทสมมุติเพื่อส่งเสริมการแสดงออก การใช้คำคล้องจองเพื่อส่งเสริมภาษา การใช้คำถามเพื่อส่งเสริมการพูด อีกทั้งมีจุดอ่อนในการสร้างเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการสืบค้นข้อมูล เป็นต้น

อภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก 1) มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม

มีการตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้ ซึ่งคล้ายกับที่ Ariya et al (2016) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การร่างรูปแบบ การตรวจสอบความเหมาะสม การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและการนำไปทดลองใช้ 2) รูปแบบนี้มีสาระสำคัญสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนครบถ้วน ได้แก่ **ตอนที่ 1** เป็นข้อมูลเกี่ยวกับหลักการและเหตุผล จุดประสงค์ แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมาย สาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ระยะเวลา ซึ่งคล้ายกับที่ Prasertsang (2020) ได้สรุปว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ขั้นตอนการสอน และระบบสนับสนุน **ตอนที่ 2** เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 6 หน่วย ได้แก่ การกำหนดปัญหาวิจัย การสร้างสรรค์นวัตกรรม การพัฒนาเครื่องมือวิจัย การใช้นวัตกรรม การวิเคราะห์ผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งครอบคลุมกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ดังที่ Fongsri (2011) ; Rattanaubol (2007) กล่าวว่า กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย การสำรวจและกำหนดปัญหา การค้นคว้า และทบทวนเอกสาร การสร้างและพัฒนานวัตกรรม การกำหนดตัวแปรและสมมติฐาน การเลือกแบบวิจัยและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการวิจัย **ตอนที่ 3** เป็นการนำรูปแบบไปปฏิบัติ ประกอบด้วย แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ บทบาทผู้ที่เกี่ยวข้อง การประเมินผลสำเร็จของการใช้รูปแบบ ซึ่งช่วยให้การนำไปใช้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นด้วยกระบวนการสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบข้างต้น จึงเป็นปัจจัยทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. นักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก

2.1 องค์ประกอบของการสอนมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพราะในการสร้างรูปแบบมีการนำผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาวิชาชีพครูในการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนมากำหนดเป็นจุดประสงค์ของรูปแบบ และบทบาทผู้สอนในการจัดกิจกรรม ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจภายใน นอกจากนี้ยังนำสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยมากำหนดเป็นเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ ครบถ้วน ทำให้ได้เรียนรู้เนื้อหาครอบคลุมกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน เพราะเนื้อหาที่เป็นความต้องการและเป็นความสนใจของผู้เรียนจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (Rattanaubol, 2007) รวมถึงการจูงใจจากปัจจัยภายในจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ด้วยความเก่งของตน มีความสามารถในการปฏิบัติ โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานจนสำเร็จด้วยตนเอง (Santrock, 2008)

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีแนวคิดและหลักการรองรับสอดคล้องกันทุกขั้นตอน ผ่านการพิสูจน์ด้วยการทดลองใช้มาแล้ว ดังที่ Malasai (2019) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องมีการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และต้องได้รับการตรวจสอบพิสูจน์เพื่อยืนยันว่าสามารถส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ซึ่งทุกส่วนต้องรองรับอย่างสอดคล้องกัน จึงจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุประสิทธิภาพ (Joyce and Weil, 1986) ในการนี้ คณะผู้วิจัยพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จากแนวคิดการโค้ชและหลักจิตตปัญญาศึกษา ดังนี้ 1) ขั้นตระหนักรู้

ใช้หลักการพิจารณาด้วยใจอย่างใคร่ครวญเพื่อให้เกิดความพร้อม ความสนใจสิ่งที่เรียนจากภายใน การให้โอกาสฝึกฝนและทบทวนในสิ่งที่เรียนไปแล้วในเวลาอันเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบกับการชี้แนะจากผู้รู้เพื่อให้เห็นความสำคัญของการวิจัย สร้างความไว้วางใจด้วยการฟังอย่างลึกซึ้ง ชักถามและสร้างพลังบวก เพื่อเปิดประตูใจแห่งการเรียนรู้ และเป็นจุดเริ่มของการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Denkajornkiat (2003) ; Piyasant (1996) สรุปว่าแรงจูงใจส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัย 2) ขั้นสืบค้น ใช้หลักการเคารพศักยภาพของผู้เรียน ยอมรับผู้เรียนด้วยความรักความเมตตา ให้ความสำคัญและเอาใจใส่จิตใจของผู้เรียนทุกขณะ การยอมรับผู้เรียนนับได้ว่าเป็นการเสริมแรงที่ดีและเป็นส่วนหนึ่งของการจูงใจในการเรียนรู้ สืบค้น เพื่อปรับปรุง/พัฒนาชิ้นงานให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยช่วยกระตุ้นให้รู้สึกว่าเป็นการใช้ความสามารถของตนให้เกิดคุณภาพ มีผลต่อการสร้างความพอใจและความสนใจในการปฏิบัติของผู้เรียน (Bailey, 2003) ภายใต้การโค้ชด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือในการวางแผนสู่การปฏิบัติสืบค้นข้อมูลเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย 3) ขั้นชวนคิดสู่การปฏิบัติ ใช้หลักการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลจากการสืบค้น และการศึกษากรณีตัวอย่าง ด้วยการสังเกตผ่านกระบวนการใส่ใจ จดจำ ปฏิบัติตาม และการจูงใจให้ปฏิบัติเพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดงานวิจัยด้วยตนเองได้ง่ายขึ้น ดังเช่นที่ Srichumnong (2017) กล่าวว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพการวิจัยด้านความรู้ควรมีเอกสารประกอบความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พร้อมตัวอย่างประกอบ ผนวกกับการโค้ชด้วยคำถามเพื่อดึงศักยภาพผู้เรียนสู่การพัฒนาปรับปรุงงานด้วยความรักความเมตตาและการยอมรับ 4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกันด้วยการลงมือปฏิบัติผ่านกระบวนการทางสังคม โดยผู้เรียนเป็นผู้ทดลอง พูดคุย ถามคำถาม และแสดงความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้วางแผนและปฏิบัติการค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการหลากหลาย แสวงหาความรู้จากการฟังพาทซึ่งกันและกันในห้องเรียน มีผู้สอนคอยแนะนำอย่างเป็นมิตร หนุนเสริมพลังการเรียนรู้เชิงบวกในการสร้างชิ้นงานและเกิดการเปลี่ยนแปลงสมรรถนะด้านการวิจัย เพราะการเสริมพลังการทำงานและการรับรู้ความสามารถของตนเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ได้ค้นพบศักยภาพของตนเอง โดยแสวงหาความรู้จากการฟังพาทซึ่งกันและกันในห้องเรียน การร่วมแรง ร่วมใจกันทำงาน ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ผ่านการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนและร่วมทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ (Sitthiamorn, 2016 ; Larson and Keiper, 2007) และ 5) ขั้นปรุงแต่ง ใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการกลุ่มด้วยความรักความเมตตา ประกอบการโค้ชด้วยคำถามกระตุ้นให้เกิดความท้าทายเพื่อดึงศักยภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะวิจัย และจิตวิสัยสู่การทบทวน ปรับปรุงชิ้นงาน การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการข้างต้นเป็นการจัดการเรียนรู้ให้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานปลดปล่อยพันนาการ ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมวิจัยไม่ใช่เป็นผู้ถูกวิจัย ซึ่งคุณค่าของงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ที่ความเป็นประชาธิปไตยในห้องเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้ง่าย หากมีการปรึกษาหารือในหลากหลายฝ่ายไม่ใช่ครูคนเดียว (Phanich, 2019) ซึ่งจะส่งผลให้มีสมรรถนะการวิจัยสูงขึ้น

นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะด้านจิตวิสัยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะวิจัยและด้านความรู้ความเข้าใจ ตามลำดับ แสดงว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการวิจัย เพราะการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการสร้างแรงบันดาลใจต่อเนื่อง

ให้อิสระในการคิดและปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้นผ่านความร่วมมือของกลุ่มอย่างเข้าใจเขาเข้าใจเรา ส่งผลให้ผู้เรียนมีความไว้วางใจ พร้อมทั้งจะเรียนรู้ ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น อาจเป็นเพราะว่ามีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ กอปรกับนักศึกษาวิชาชีพครูยังไม่มีประสบการณ์และเวลามากพอ จึงเป็นอุปสรรคในการต่อยอด/ขยายขอบเขตการเรียนรู้ ดังที่ Pechrpuang (2018) กล่าวว่า การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์เดิมช่วยสนับสนุนต่อยอดความรู้ใหม่และต้องใช้เวลาในการบ่มเพาะให้เกิดทักษะความชำนาญ

3. นักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลอง สูงกว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้น ผู้เรียนได้รับการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้คิดทุกขั้นตอน ได้ปฏิบัติการสร้างชิ้นงานด้วยตนเอง ภายใต้การแนะนำอย่างใกล้ชิด มีกรณีตัวอย่างให้ศึกษา มีโอกาสปรับแต่งชิ้นงานด้วยการมีส่วนร่วมของกลุ่ม จนเกิดความรู้สึภาคภูมิใจ มีเนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติที่ประกอบด้วย 1) ขั้นนำ เป็นเพียงขั้นที่ผู้เรียนได้รับการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการตอบคำถาม การสนทนานำ การเล่าเรื่อง 2) ขั้นสอน เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสาระที่กำหนดไว้ในรูปแบบของการบรรยายและการฝึกปฏิบัติในบทเรียนเป็นรายบุคคล และเรียนรู้จากผู้สอนเพียงอย่างเดียว เป็นส่วนใหญ่ และ 3) ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับการสรุปบทเรียนในแต่ละครั้งจากผู้สอนตามหัวข้อที่สอน โดยไม่ได้รับการโค้ชและให้คำปรึกษาด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่จะก่อให้เกิดทักษะและความมั่นใจ จนสามารถทำวิจัยได้ถูกต้องด้วยตนเอง ฉะนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีสมรรถนะการวิจัยสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพราะการสอนที่ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือและเรียนอย่างมีเป้าหมาย ส่งผลให้สามารถเรียนได้ดีกว่า สามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นานกว่า และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้ดีกว่าผู้ที่ได้รับจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว (Khan (1997, as cited in Polyiem, 2020)

4. นักศึกษาวิชาชีพครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากรูปแบบนี้มีการนำผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้มาออกแบบนวัตกรรม ทำให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการปฏิบัติในขั้นต่อไป (Phunlapthawee & Sangprateeptong, 2002.) อีกทั้งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้สอนได้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติการค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ภายใต้คำแนะนำที่เป็นมิตร ได้รับการกระตุ้นคิดด้วยคำถาม เชื่อมโยงกับข้อมูล มีโอกาสศึกษากรณีตัวอย่างและปรับแต่งผลงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงได้รับการยอมรับจากผู้สอนและสมาชิกกลุ่ม ทำให้ได้งานวิจัยที่สมบูรณ์ ส่งผลให้มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านประโยชน์ที่ได้รับพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เพราะนักศึกษาวิชาชีพครูสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ผลิตงานวิจัยได้จริง และด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจเนื่องจากปัญหาด้านความเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต สำหรับสืบค้นข้อมูล เอกสารที่มีขาดความทันสมัย ผู้เรียนขาดทักษะการสืบค้นข้อมูล เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาสามารถเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาวิชาชีพครูได้ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะวิจัย และด้านจิตวิสัย เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีความโดดเด่นในหลายด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้จิตวิทยาความเป็นครู ซึ่งผู้เรียนได้รับการสร้างแรงจูงใจด้วยการสร้างความตระหนักรู้จนเกิดความพร้อมมาจากภายในก่อนเรียน ภายใต้บรรยากาศแห่งความร่วมมือที่เต็มไปด้วยความรักความเมตตา ความเข้าใจ และการยอมรับ จนก่อให้เกิดความไว้วางใจกลายเป็นพลังการเรียนรู้ที่สำคัญต่อไป ส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านจิตวิสัย 2) ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นกลุ่มผ่านการปฏิบัติจริง และใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ของข้อมูลหลากหลายช่องทาง พร้อมทั้งได้รับการกระตุ้นและตั้งศักยภาพออกมาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาต่อไปโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาอย่างกัลยาณมิตร ส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจ และทักษะการวิจัย และ 3) ด้านการประเมินตนเองของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสมอบทวนสะท้อนคิดผลการปฏิบัติเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงผลงานวิจัยด้วยความเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น ก่อให้เกิดสมรรถนะทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ จิตวิสัย และทักษะวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ที่สนใจนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาไปใช้หรือนำไปบูรณาการกับเนื้อหาสาระต่าง ๆ ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่พัฒนาขึ้นอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้เหมาะสม

1.2 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาไปใช้ ควรให้ความสำคัญกับบทบาทผู้สอนในการใช้จิตวิทยาความเป็นครู วิธีการเรียนรู้ผ่านชุมชนการเรียนรู้เป็นกลุ่ม การให้โอกาสผู้เรียนได้ประเมินตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการจัดเรียนรู้ตามรูปแบบนี้

1.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะด้านอื่น ๆ หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบทในการจัดการเรียนรู้แต่ละสาระการเรียนรู้ได้ แต่ควรจัดกิจกรรมและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ให้ครบตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดสมรรถนะจริง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู เช่น ทักษะการจัดการเรียนรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และควรพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยรูปแบบอื่น ๆ บ้าง เช่น กระบวนการชุมชนการเรียนรู้แห่งวิชาชีพ (PLC) เป็นต้น

2.2 ควรมีการขยายผลการใช้รูปแบบกับครูประจำการและติดตามผลระยะยาวกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

References

- Bailey, K. M. (2003). Speaking. In Nunan D. (Ed). *Practical English Language Teaching*. (pp. 47-66). McGraw-Hill Contemporary.
- Joyce, B., & Weil, M. (1986). *Models of Teacher* (3rd ed.). Prentice Hall.
- Larson, B. E., & Keiper, T.A. (2007). *Instructional Middle and High school*. Routledge.
- Santrock, J. W. (2008). *Educational Psychology* (3rd ed.). McGraw-Hill Companies Inc.
- Stryker, S., & Serpe, R. T. (1994). Identity Salience and Psychological Centrality: Equivalent, Overlapping, Or Complementary Concepts?. *Social Psychology Quarterly*, 57(1), 16-35.

Translate Thai Reference

- Ariya, K., Kaewurai, W., & Chaisanit, P. (2016). A Development of an Instructional Model Based-on Differentiated Instruction Approach to Enhance the Ability of Learning Management Design of 21st Century for Student Teachers, *Rajabhat University. Lampang Rajabhat University Journal*, 5(2), 1-17. (In Thai)
- Chawianghong, B., Taobou, S., & Ekwarangkoon, P. (2015). A Development of Experience Model to Enhance the Competency in Classroom Action Research for Teacher Students in Rajabhat Universities. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat Universities*, 5(9), 41-56. (In Thai)
- chinprahut, N. (2010). Development and Experimentation of a Classroom Action Research Program to Promote the Reflective Thinking of Student Teachers During Professional Teaching Practices: A Multiple Case Study Experiment. *Journal of Education Studies*, 39(2), 85-103. (In Thai)
- Denkajornkiat, W. (2003). *Factors Affecting the Satisfaction of conducting classroom Action Research of Elementary School Teachers Under the Office of Bangkok Primary Education* [Master' thesis]. Chulalongkorn University. (In Thai)
- Fongsri, P. (2011). *Classroom Research: Principles and Techniques* (9th ed.). DarnSutha Press Company Limited. (In Thai)
- Intun, S. (2018). Effect of Coaching on Knowledge and Abilities of Classroom Research Practices Among the Pre-service Elementary Student Teachers. *Journal of Education Naresuan University*, 20(3), 169-209. (In Thai)
- Malasai, W. (2019). *The development of teaching and learning models for enhancing mathematical problem-solving abilities of Mathayomsuksa 6 students at Sawang Daen Din School*. Office of the Basic Education Commission. (In Thai)

- Nilchaikowit, T. (2008). *Learning for change and Contemplative education*. In Center for Contemplative Education (Eds.), *Contemplative Education: Education for Human Development* (pp.3-32). Center for Contemplative Education Mahidol University. (In Thai)
- Office of the National Education Commission. (2002). *National Education Act, B.E. 2542*. Prigwhan Graphic Company Limited. (In Thai)
- Pechrpuang, S. (2018). Model of Educational Administration Research Competency Development of Graduate Students Suratthani Rajabhat University. *Suratthani Rajabhat Journal*, 5(2),169-196. (In Thai)
- Phanich, V. (2019). *Class research turns teachers*. Siam Commercial Foundation. (In Thai)
- Phunlapthawee, K., & Sangprateetong, V. (2002). *Classroom research, school teacher, school project Learning reform to improve the quality of learners*. Office of the National Education Commission. (In Thai)
- Piyasant, S. (1996). *Factors Related to Research of Primary Education Teachers under the Office of Primary Education Chiang Mai Province* [Master's thesis]. Chiang Mai University. (In Thai)
- Polyiem, P. (2020). Developing a Web-Based Collaborative Learning Model for Computer Courses. *Journal of Education Mahasarakham University*, 14(3), 106-123. (In Thai)
- Prasertsan, S. (2012). *Research base project, new learning process in Thai education*. The Thailand Research Fund (TRF). (In Thai)
- Rattanaubol, A. (2007). *Learning and adult development*. Publisher of Chulalongkorn University. (In Thai)
- Roning, F. (2017). *Effects of the Contemplative Learning Approach on Learning Achievement and Learning Satisfaction in Thai Subject of Grade Seventh Students* [Master' thesis]. Prince of Songkla University. (In Thai)
- Sitthiamorn, S. (2016). The Development of Competency Research and Development through Empowerment and Self-Efficiency for Teacher at Secondary Schools. *Journal of Education Research Faculty of Education, Srinakharinwirot University*, 10(2), 174-185. (In Thai)
- Srichumnong, J. (2017). The Development of a Classroom Research Competency Building Model for Students in Faculty of Education, Loei Rajabhat University. *STOU Education Journal*, 10(1), 126-144. (In Thai)
- Toonthong, S., Thongprae, W., Chuanchan, W., Thapphum, N., & Khampan, P. (2015). *Research and Development on Teacher Development Process by Using Teacher Coaching to Enhance 21st Century Skills for Students in Lop Buri Province*. Thepsatri Rajabhat University. (In Thai)